

॥२३॥ आपतंतमितिलिङ्गव्यत्ययार्थः ॥२४॥२५॥२६॥ २७ ॥ अमित्राणां शत्रूणां यत्पीडाकरं तत्पापमपिकर्तव्यमेव ॥२८॥२९॥३०॥३१ ॥ एषा वैदेही विशस्ता
तोवःपरिश्रमोनिष्फलः ॥३२॥ ३३ ॥ व्यादितास्यस्य विदत्तास्यस्य तदुर्गं खेचररथरूपं दुर्गं ॥ ३४ ॥ हृष्टरूपं अतिशयेनहृष्टप्रशंसायांरूपं ॥३५॥ कतकः ॥ ७४ ॥

इतिब्रुवाणोहनुमानसायुधैर्हरिभिर्वृतः ॥ अभ्यधावत्सुसंकुद्धोराक्षसेन्द्रसुतंप्रति ॥ २३ ॥ आपतंतंमहावीर्यतदनीकंवनौकसां ॥ रक्ष
सांभीमकोपानामनीकेनन्यवारयत् ॥ २४ ॥ सतांवाणसहस्रेणविक्षोभ्यहरिवाहिनीं ॥ हनूमंतंहरिश्रेष्ठमिन्द्रजित्स्वयंवाचह ॥ २५ ॥
सुग्रीवस्त्वंचरामश्चयन्निमित्तमिहागताः ॥ तांवधिष्यामिवैदेहीमघैवतवपश्यतः ॥ २६ ॥ इमांहत्वाततो रामंलक्ष्मणंत्वांचवानर ॥ सु
ग्रीवंचवधिष्यामितंचानार्येविभीषणं ॥ २७ ॥ नहंतव्यास्त्रियश्चेतियद्वीषिप्लवंगम ॥ पीडाकरममित्राणांयच्चकर्तव्यमेवतत् ॥ २८ ॥
तमेवमुक्त्वारुदतींसीतांमायामयींचतां ॥ शितधारेणखड्गेननिजघानेंद्रजित्स्वयं ॥ २९ ॥ यज्ञोपवीतमार्गेणछिन्नातेनतपस्विनी ॥
सापृथिव्यांपृथुश्रोणीपपातप्रियदर्शना ॥ ३० ॥ तामिन्द्रजित्स्वयंहत्वाहनूमंतमुवाचह ॥ मयारामस्यपश्येमांप्रियांशस्त्रनिषूदितां
॥ ३१ ॥ एषाविशस्तावैदेहीनिष्फलोवःपरिश्रमः ॥ ३२ ॥ ततःखड्गेनमहताहत्वातामिन्द्रजित्स्वयं ॥ हृष्टःसरथमास्थायननादचमहा
स्वनं ॥ ३३ ॥ वानराःशुश्रुवुःशब्दमदूरेप्रत्यवस्थिताः ॥ व्यादितास्यस्यनदतस्तदुर्गंसंश्रितस्यतु ॥ ३४ ॥ तथातुसीतांविनिहत्यदुर्म
तिःप्रहृष्टचेताःसबभूवुरावणिः ॥ तंहृष्टरूपंसमुदीक्ष्यवानराविषण्णरूपासमभिप्रदुद्रुवुः ॥ ३५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकी
ये यु० एकाशीतितमःसर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रुत्वातंभीमनिर्हृदंशक्राशनिसमस्वनं ॥ वीक्ष्यमाणादिशःसर्वादुद्रुवु
र्वानराभृशं ॥ १ ॥ तानुवाचततःसर्वान्हनूमान्मारुतात्मजः ॥ विषण्णवदनान्दीनांस्वस्तान्विद्रवतःपृथक् ॥ २ ॥

इतिरामाभि० वा० यु० ए
काशीतितमःसर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रुत्वेति ॥ भीमोयोनिर्हृदः शब्दस्तंश्रुत्वा इन्द्रजितइतिशेषः ॥ शक्राशनिसमस्वनं तमिन्द्रजितं वीक्ष्यमाणादिशोदुद्रुवुः ॥ १ ॥ २ ॥